

21 Зависти те, оубѣйства та, пѣанства та, безчинни те вѣканїа, и подобни те на тїа: азъ ви ги казѣвамъ напредъ, каквѣто и що самъ ви казала по напредъ, зашо който праватъ такива (работы), не щатъ да наследатъ царство то Бжїе.

22 Я духовныо плсдъ е любовь, радость, миръ, долготерпѣнїе, благость, милосердїе, вѣра, кротость, воздержанїе:

23 На врѣхъ тїа нема законъ

24 Я който са Хртѣови, распели са (своѣ то) тѣло, (а съ тѣло то) и страсти те и похоти те.

25 Яко живѣеме по дхъ, трѣбѣва и по дхъ да ходиме.

26 Да не бѣваме тщеславни, за да не раздаражаваме едїнъ другїго, и едїнъ другїмъ да не завїдиме

ГЛАВА 5.

БРАТІВЪ, ако и падне человекъ въ нѣкое согрѣшенїе, вше духовнии исправлявайте таковаго съ дхъ кротости: но варди и себе си, да не и ты паднешъ во искѣшенїе

2 Едїнъ другїмъ носете теготы те, и така ще да исполните законатъ Хртѣовъ.

3 Зашо то, ако нѣкой мѣсли (за) себе че е нѣщо, когато не е нищо, той се лже съ оумътъ.

4 Но секой да испытѣва свой те дѣла, и тогава може да има похвала самъ въ себе, а не (като се сравнава) съ другїго.

5 Зашо то секой свойатъ си товаръ ще да понесе.

6 Оншї, който прїима наученїе въ слово то (Бжїе) нека ѡдѣлава (чѣсть) ѡ еичко то си добро на оногова, който го оучи.

7 Не прелъщавайте се: Бгъ се не лже: зашо то (секой) человекъ што постѣ, то ва ще и да пожне.

8 Понеже, който сѣе въ своѣта плоть ѡ плоть та и ще да пожне истребнїе: а който сѣе въ дхатъ, ѡ дхатъ и ще да пожне живото вѣчншї.

9 Да ни се не додѣва когато стрдѣваме добро то: зашо то въ своѣ то мѣ врѣм ще да пожнеме, ако не ѡ славѣме.

10 Прочее до гдѣ имамъ врѣме, да стрдѣваме добро то на еички те, а найвече на свой те едїнѣвѣрни.

11 Вїждѣте колко про странни писма ви написахъ съ моѣ та рѣка.

12 Който желатъ да с добролични по плоти, ѡм